

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه جایگاه آموزش محیط زیست در نظام آموزش عالی ایران و ترکیه

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست در هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سعید مظلومیان - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور

نرجس زرگریان - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش محیط زیست دانشگاه پیام نور شیراز

خلاصه مقاله:

شناخت و آگاهی افراد نقش بازدارنده ای در آلوده کردن محیط زیست دارد، یعنی آموزش زیست محیطی سبب اصلاح رفتارهای نادرست افراد نسبت به طبیعت می شود و در نتیجه موجب بروز رفتارهای مطلوب زیست محیطی می شود و اینهمان چیزی است که انتظار داریم آنها انجام دهند، یعنی حفاظت از محیط زیست. یکی از نقاط کانونی آموزش های زیست محیطی، افزایش آگاهی های زیست محیطی جهت کمک به مردم در راستای بهبود دانش و نگرش مثبت نسبت به محیط زیست است. به منظور بهبود نگرش وابسته به دانش زیست محیطی، لازم است که افراد درک خود را در رابطه با اثرات رفتار بر محیط زیست، فرایندهای طبیعی در محیط زیست، چگونگی وابستگی زندگی افراد بهمحیط زیست و اهمیت مدیریت موثر زیست محیطی و حفاظت از آن را توسعه بخشند. نهاد آموزش عالی نهادی است که انتظار می رود با ارایه آموزش های مناسب، آگاهی لازم برای تغییر نگرش و رفتار دانشجویان جهت حمایت از محیط زیست را فراهم نماید. هرگونه برنامه ریزی صحیح و ارایه آموزش های مفید، نیازمند شناخت و آگاهی از وضع موجود است. شناسایی و تبیین نگرش دانشجویان نسبت به محیط زیست به عنوان قشر آگاه و تاثیرگذار جامعه، گامی اساسی و مهم در سیاست گذاری و تربیت نسلی آگاه به محیط زیست و مخاطرات آن و نحوه ی مقابله با آن و پذیرش و تعدیل سیاست های محیط زیست می باشد. به منظور بررسی و مقایسه جایگاه آموزش محیط زیست در میان دانشجویان ایران و ترکیه این مطالعه بر روی دیدگاه های محیط زیستی، وضعیت دوره آموزشی محیط زیستی، جنسیت، وضعیت دانشگاه و وضعیت اقتصاد اجتماعی طراحی و تنظیم شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش عالی، آموزش زیست محیطی، دانشجویان، ایران، ترکیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/585689>

